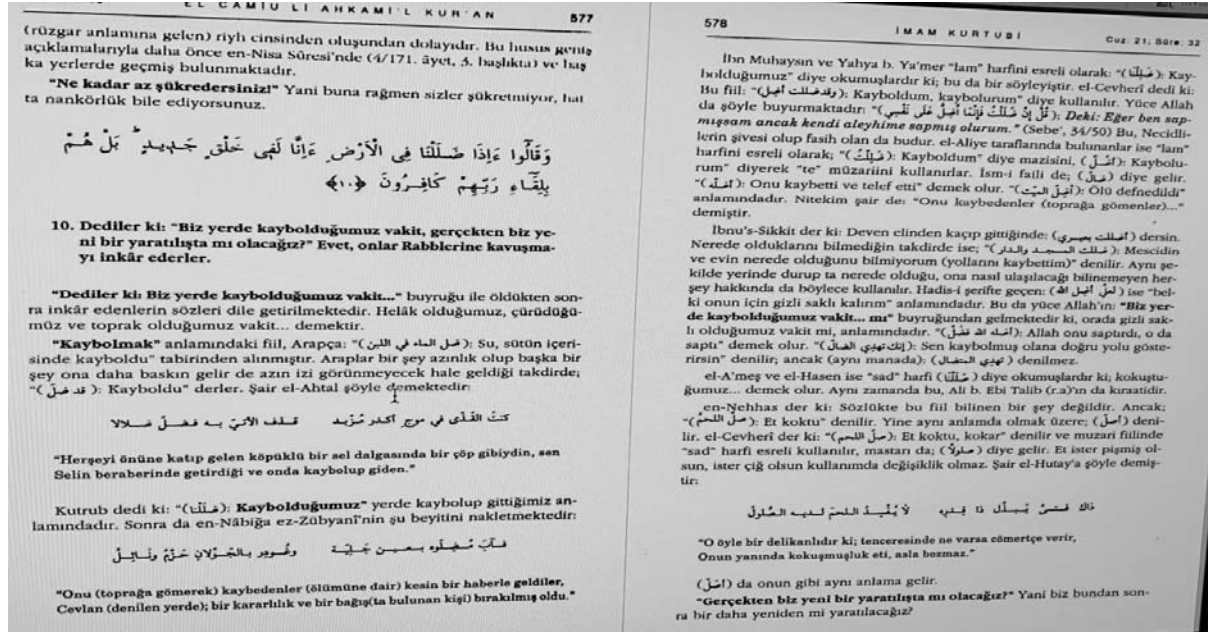


## KUR'AN'IN GENETİĞİ İLE OYNAYANLAR

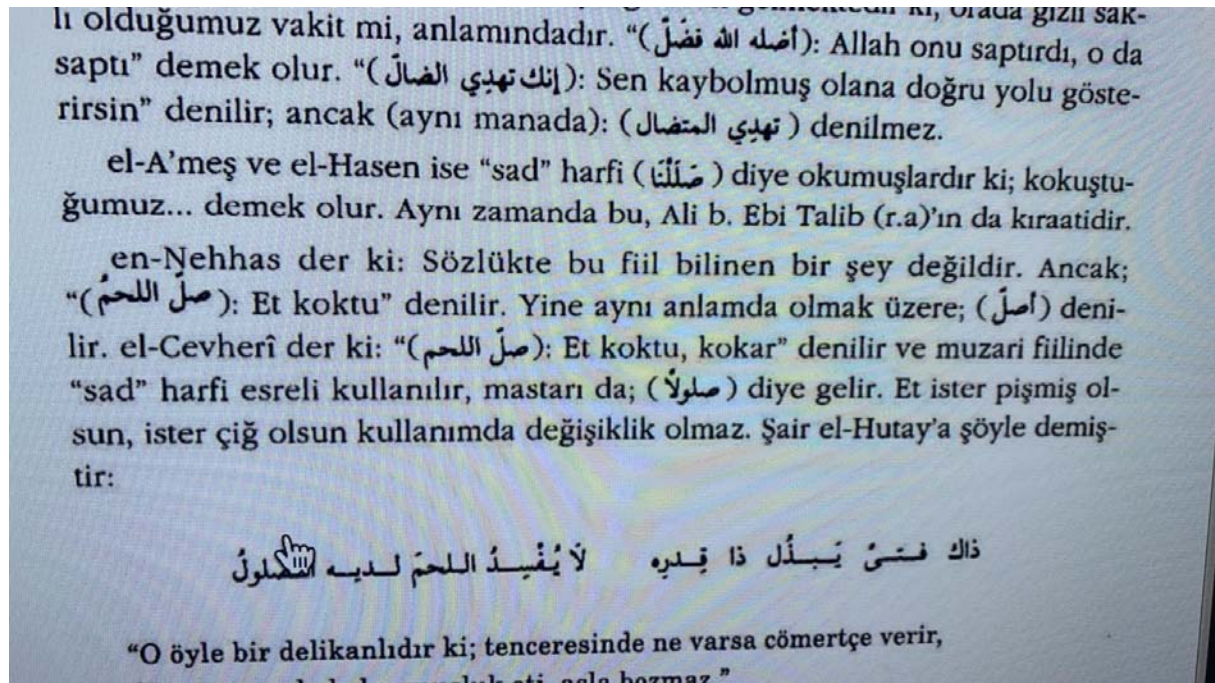
(Secde 32/10)

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ حَبِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

Kurtubî tefsirinde bu ayette geçen ضَلَلْنَا (dalalna) kelimesi için şu açıklamayı yapmıştır.



Bu açıklamaya biraz zoom yapalım.



Ali b. Ebi Talib kıraatinde kelime DALALNA değil SALALNA geçmiş. Acaba kim Kur'an'ın genetiği ile oynamış? Ali b. Ebi Talib mi Yoksa Âsım b. Behdele mi? Yoksa ha "dalalna" ha "salalna" ne fark eder mi?

Bu arada elimizdeki 20 kıraatin tamamında kelime DALALNA. Kaynak, İMAM KURTUBİ, EL CAMİU Lİ AHKAMİL KURAN C.13.S.578

Bir tek o değil, aşağıdaki ise RAĞİB EL İFSAHANI'DEN

gelir anlamında soyledikleri sözlerinden gelir.

Şöyle demiştir: Bunun aslı “صَلَّال” şeklin-  
dedir<sup>213</sup>. Sonradan iki “ل” harfinden biri  
 (“ص” harfiyle) değiştirilmiştir.  
(Secde suresi 10. ayeti)  
﴿إِذَا صَلَّيْنَا﴾ şeklinde de okunmuştur. Buna  
göre ise (ayet), ‘kokuştüğümüzda mı, ve (ken-  
dimiz ve suretlerimiz)<sup>214</sup> değiştiğinde mi...’  
anlamı taşır. (Bunun aslı ise) Arapların

<sup>210</sup> Lisânu'l-Arab: “Demir çiviye vurulup bir nesneye  
girmeye zorlandı” anlamında ‘صَلَّ الْمَسْمَارُ-يَصِلُ’

“...kendi sulbünüzden gelen o  
karıları...” (Nisa/23) Burada “çocu  
bir parçası olduğuna” dikkat çek  
(الاضطلاب), (الصلب): Kemikler  
‘Öldürmek için insanı asma  
“صَلَب” sözcüğüne gelince,

<sup>215</sup> Krş. Lexicon “صلب” madd  
<sup>216</sup> Baskı nüshalarında burada  
her üçünde de yer almaya  
vesi bulunmaktadır. (ç.)  
<sup>217</sup> Kitâbu'l-Ayn'da ilk olara  
Luga'da ve Makâyisu'l-

El müfredat SLL md. s. 856

Hani Âsım Ali b. ebi Tâlib'in okuyuşunu rivayet etmişti? Oysa kelime asım kıraatinde DALALNA ama ALİ kıraatinde SALALNA.

İcr: 40-42 EL CAMİU Lİ AHKAMİL KURAN

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَى مُسْتَقِيمٍ ﴿١١﴾

**41. Buyurdu ki: “Benim uymayı taahhüt ettiğim dosdoğru yol bu-  
dur:”**

Ömer b. el-Hattab der ki: Yani, izleyicisini dosdoğru yol üzerinde yürütüp  
nihâyette onu cennete kadar götüren yol budur, demektir.

el-Hasen der ki: Buradaki: “(عَلَى) : **Benim uymayı taahhüt ettiğim...**” buy-  
ruğu: “(إِلَى) : Bana götüren...” anlamındadır.

Mücahid ve el-Kisaî der ki: Bu ifade tehdit anlamındadır. Bu, bir kimse-  
nin tehdit ettiği kimseye: Senin izlediğin yol benim aleyhime dir, dönüşün ise  
bana olacaktır, demesine benzer. Yüce Allah'ın: “*Çünkü Rabbin gözetlemek-  
tedir*” (el-Hacc, 89/14) buyruğuna da benzer. Buna göre ifadenin anlamı şöy-  
le olur: Bu, nihâyet dönüşü Bana ulaşacak bir yoldur ve Ben de herkese am-  
elinin karşılığını vereceğim. Bu yoldan kasıt, ubûdiyet yoludur.

Anlamın; açıklamalar ve belgelerle dosdoğru yolu göstermeyi üstleniy-  
rum, şeklinde olduğu da söylenmiştir. Tevhit ve hidâyet ile dosdoğru yolu  
göstereceğim anlamındadır, diye de açıklanmıştır.

İbn Sîrîn, Katade, el-Hasen, Kays b. Ubad, Ebu Recâ, Humeyd ve Yakub  
ise bu buyruktaki: “(عَلَى) kelimesini merfû ve tenvinli olarak okumuşlardır ki,  
oldukça yüce ve dosdoğru bir yoldur. Yani, din ve hakikatı itibariyle olduk-  
ça yüksektir, anlamına gelir. Ona zarar verilemeyecek kadar yüksek ve sap-  
tırılmayacak, eğriltilemeyecek kadar da dosdoğru bir yoldur, anlamında ol-  
duğu da söylenmiştir.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٢﴾

**42. “Muhakkak Benim kullarım üzerinde senin hiç bir tasallutun ol-**

Sanılmasın ki bu sadece burada  
böyledir... Bunun gibi yüzlerce ve  
hatta binlerce kelime var.

Bu açıklamada İbn sîrîn, Katâde,  
El Hasen, Kays b. Ubâd, Ebû Recâ,  
Humeyd, Yakub isimleri  
elimizdeki 20 kıraatin dışındadır.  
Onlar 20 kıraatin dışında kelimeyi  
ALEYYE değil ALEYYUN şeklinde  
okumuşlar...



... izniyle orada sözkonusu edilecektir.  
 “(عَيْنِ): **Pınarlar**” kelimesinin, “ayn” harfinin ötreli okunuşu asla uygun okuyuştur. Esreli okuyuş ise “ya” harfine riâyet ileidir. Her iki şekilde de okunmuştur.

“**Oralara esenlikle, güvenle girin**” buyruğundaki “(ادخلوها): **Oralara... girin**” buyruğunu genel olarak “elif” vasıl ile ve “hı” harfi de ötreli olarak; “(دخل يدخل): Girdi, girer” fiilinin emri şeklinde okumuşlardır. Takdiri de: “**Oralara girin** (denilecek)” şeklindedir.

el-Hasen Ebu'l-Âliye ve Ruveys, Yakub'dan, bir önceki kelimenin sonundaki tenvin ile “elif”i vasıl ve “hı” harfini ise esreli olarak ve; “(ادخل): Girdirildi” den meçhul bir fiil halinde okumuşlardır. Allah onları oraya girdirecektir, demektir. Sözü geçen kıraat âlimlerinin; “(برحمة أدخلوا الجنة): **Rahmetle... girin, cennete**” (el-A'raf, 7/49) buyruğu ve benzerlerinde izledikleri yol son-

Bu başka bir örnek, sayılan isimler 20 kıraatin dışındadır.

... Artık bana neyi müjdeliyorsunuz?” ilâdesindeki soru, taaccüb sorusudur. Bunun gerçek manada bir soru (istifhâm) olduğu da söylenmiştir.

el-Hasen “(تَوَجَّلْ): **Korkma!**” kelimesinin “te” harfini ötreli olarak: (تَوَجَّلْ) diye okumuştur. el-A'meş ise, “(بشروني): **Bana müjde veriyorsunuz**” kelimesini “elifsiz” (sonda ye'siz) okumuştur. Nafi' ve Şeybe ise, “**Müjdeliyorsunuz**” anlamındaki kelimeyi; (بُشْرُونِ) şeklinde “nûn” harfini esreli olarak (... Bana neyi müjdeliyorsunuz? anlamında) diye okumuştur. Tıpkı “(أناجوني): **Benimle... mücadele mi ediyorsunuz?**” (el-En'âm, 6/80) buyruğunda olduğu gibi. Buna dair açıklamalar da daha önceden (işaret olunan âyet-i kerimede) geçmiş bulunmaktadır. İbn Kesir ve İbn Muhaysın ise; (بُشْرُونِ) şeklinde esreli “nûn” ve şeddeli olarak okumuşlardır. Bunun takdiri ise; “(بشروني): **Bana müjdeliyorsunuz**” şeklinde olup “nun”, “nun”a idğam edilmiştir. Diğerleri ise izafetsiz olarak; (بُشْرُونِ) şeklinde “nûn” harfini nasb ile (**müjdeliyorsunuz** anlamında) okumuşlardır.



Bu başka bir örnek;

...an ona gerçeği yani, yalan olmayıp hakikat olan bir hususu ve mutlaka oğlunun dünyaya geleceğini **"müjdeliyoruz. Onun için sa-kın"** çocuk sahibi olmaktan yana **"ümit kesenlerden olma!"** Çünkü Hz. İbrahim, aşırı yaşlılıktan dolayı çocuk sahibi olmaktan ümidini kesmişti.

Genel olarak; ( مِنْ الْفَائِظِينَ ): **Ümid kesenlerden** şeklinde, "elif" ile okunmuştur. Ancak, el-A'meş ve Yahya b. Vessab, "kaf"tan sonra "elif"siz olarak okumuştur. Bu şekildeki kıraat Ebu Amr'dan da rivâyet edilmiştir. Bu ise, "elif-li" olan kıraatin kasredilmiş halidir. Bununla birlikte ikinci okuyuşun -bu fiili-: ( قَنِطُ يَقْنُطُ ) şeklinde kullananların söyleyişine göre olma ihtimali de vardır. ( جَذَرِيحَذِرُ ): Sakındı, sakınır" fiili gibi. ( يَقْنُطُ ) Ümid keser" fiilinde "nun" harfinin üstün ve esreli okunuşu ise iki ayrı şive olup her ikisiyle de okunmuştur. Bununla birlikte "nun" harfinin ötreli söylenişi de nakledilmiştir. An-

Bu başka bir örnek;

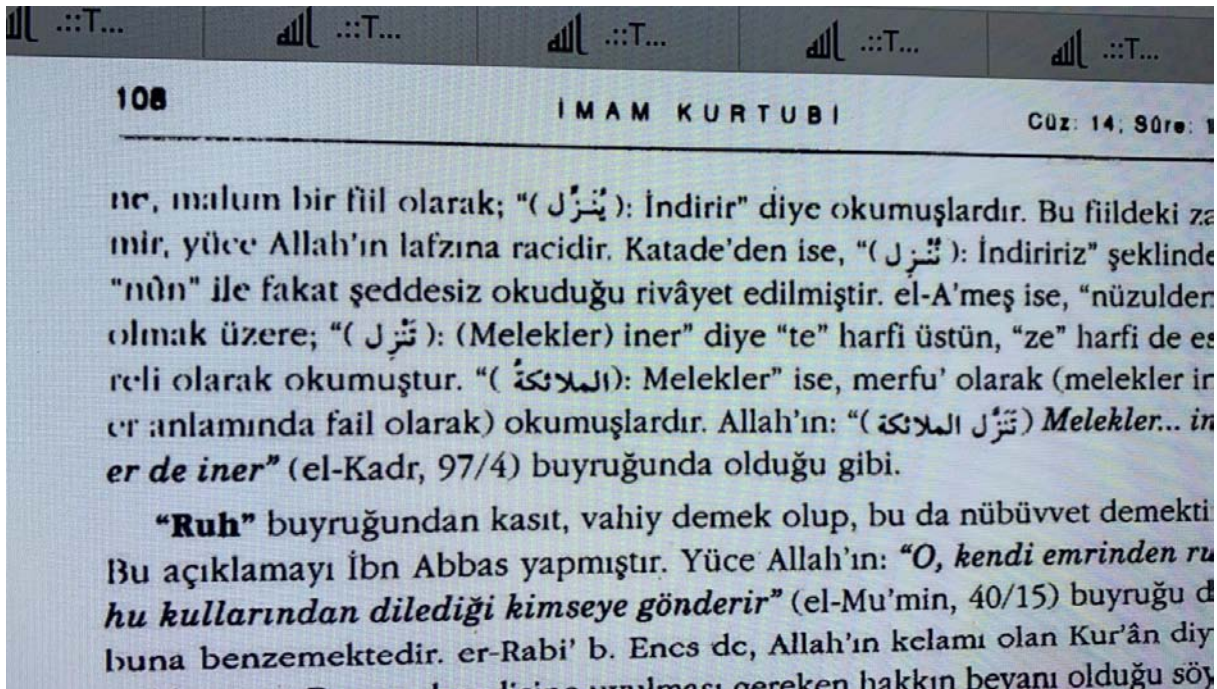
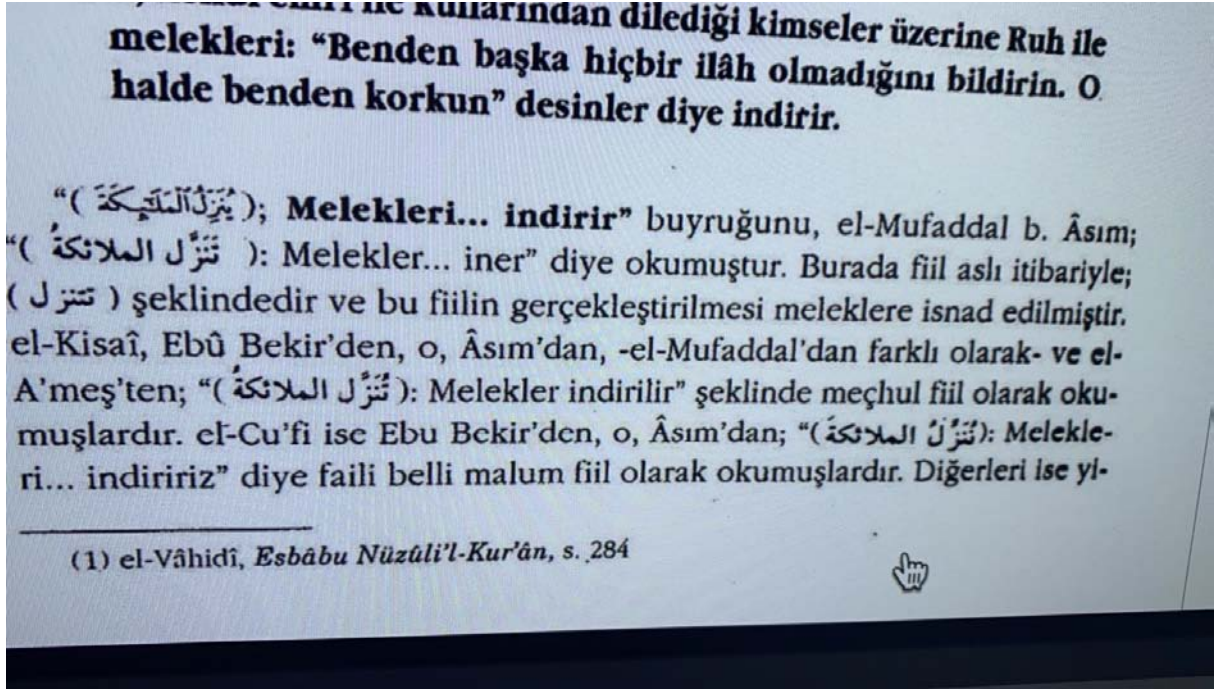
"Önemli iş" demektir. Yani, sizin durumunuz, işiniz ve geliş sebebiniz nedir? **"Dediler ki: Gerçekten biz günahkâr"** şirk koşan ve sapmış bulunan **"bir kavme gönderildik."** İfadede hazfedilmiş sözler vardır. Biz, kendilerini helâk edelim diye günahkâr bir topluluğa gönderildik, takdirindedir.

**"Lût ailesi"** ona tabi olanlar ve onun dinini kabul etmiş bulunanlar **"bunlardan müstesnâdır. Biz onların hepsini mutlaka kurtarıcılarız"** buyruğundaki; ( إِنَّا لَمُنْجُوهُمْ ): **Biz onları... mutlaka kurtarıcılarız** buyruğunu Hamza ve el-Kisaî, şeddesiz olarak; ( لَمُنْجُوهُمْ ) şeklinde ve ( أَنْجَى )'den gelen bir kelime olarak okumuşlardır. Diğerleri ise ( نَجَى )'den gelen bir kelime olarak şedde-li okumuşlardır. Ebu Ubeyd ve Ebu Hatim bunu tercih etmişlerdir. Her iki şekil de; kurtarmak anlamındadır.

**"Yalnız karısı müstesnâ."** Lût'un ailesinden onun karısı müstesnâ edilmiştir. Çünkü karısı kâfir idi. O bakımdan o da helâk oluştaki günahkârlara iltihak etmiştir. Lût kavminin kıssası, bundan önce el-A'raf Sûresi (7/80. âyet ve devamı) ile Hud Sûresinde (11/64. âyet ve devamında) yeteri kadar açıkla-



Bu başka bir örnek;



وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغَيْهِ إِلَّا بِشَقِّ  
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

**7. Onlar, kendi kendinize yarı canınız tükenmeden varamayacağınız bir memlekete ağırlıklarınızı yüklenir, götürürler. Şüphesiz Rabbiniz, çok esirgeyici, çok merhamet edicidir.**

Bu buyruğa dair açıklamalarımızı üç başlık halinde sunacağız:

### 1. Ağırlıkların Götürülmesi:

Yüce Allah'ın: **"Onlar... ağırlıklarınızı yüklenir götürürler"** buyruğundaki; (الْأَثْقَالُ): **Ağırlıklar** insanların eşya, yiyecek ve buna benzer taşınan ağır şeyleri demektir. Bunlar da taşınması insana ağır gelen şeylerdir. Kasıtlı insanların bedenlerinin taşınması olduğu da söylenmiştir. Buna da yüce Allah'ın: **"Yer içindeki ağırlıklarını dışarıya çıkardığı zaman"** (ez-Zilzâl, 99) buyruğu delil teşkil etmektedir. Buradaki **"memleket"**ten kasıt, İkrime'nin görüşüne göre, Mekke'dir.

Şöyle de açıklanmıştır: Bu, genel olarak sırt üstünde taşınarak kendisine ulaşılan her memleket ve belde hakkında yorumlanır.

**"(شِقِّ الْأَنْفُسِ): Yarı can"** ise, canın son derece yorulması ve gayretini ortaya koyması, çabalaması demektir. Genel okuyuş, "şin" harfi esrelidir. el-Cevherî der ki: (الشَّقْ); Meşekkat demektir. Yüce Allah'ın: **"Yarı canınız tükenmeden varamayacağınız..."** buyruğu buradan gelmektedir. Bu kelime, bazen (şin harfi) ötreli olarak da okunabilir. Bunu Ebu Ubeyde nakletmektedir.

el-Mehdevî der ki: Bu kelimenin "şin" harfinin üstün ve esreli okunması anlam itibariyle birbirine yakındır ve her iki şekli de zorluk ve meşakkat anlamındadır. Bu da asa ve benzer şeylerde görülen ortadan yarılma anlamındaki; (الشَّقْ) 'den gelir. Çünkü, bundan dolayı asa, insanın zorluk ve meşakkatten çektiğinin bir benzerini çeker (kabul edilir). es-Sa'lebî der ki: Ebu Cafer ise, bu kelimeyi "şin" harfi üstün olarak okumuştur. Bunların iki şekli de iki ayrı söyleyiştir. Tıpkı; (رَقَّ وَرَقَّ وَجَسَّ وَجَسَّ وَرَطَلَ وَرَطَلَ): (Her üç kelimelerin de ilk harfleri esreli ve üstün olmak üzere aynı anlam da olup sırasıyla): Yazılı sahife, alçı, ırtıl kelimelerinde olduğu gibi. Şairin şu beyitinde de aynı kelime "şin" harfi esreli ve üstün olarak nakledilir:

Bunlar gibi yüzlerce hatta binlerce örnek getirebilirim.

Hiç kimse hiçbir kıraate uymamış, noktasız ve harekesiz metin üzerinde herkes kendi kafasına göre takılmış, hiçbir ilke ve hiçbir gerekçe belirtmeden o metin noktalanmış ve harekelenmiş. Sadece bununla kalmış olsalardı mesele bir nebze daha hafif olurdu. Sarf ve nahiv kurallarını da hiçe saymışlar, kelimelere anlam yüklemeyi de hiçe saymışlar.

Aslında M.İ gibi adamlar kesinlikle bunları biliyorlar ama bile bile hem de insanları aptal yerine koyarak Âsım kıraatini Kur'an'ın genetiği ilan ediyorlar. Bunların üstüne bir de meal yazarlarının ilkesizliği eklenince, okunan mealler tavşanın, suyunun, suyunun, suyunun suyu oluyor.

Zannedilmesin ki bu durum sadece Kurtubî de böyledir. Özellikle kelimelerin tahlili üzerinden tefsir yapanların hepsinde bu böyledir.

Belki bana çok aşırıya kaçtığım söylenecektir. Ama tefsircilerin, hadisçilerin, fıkıhçıların, kelimcilerin, ilahiyatçıların hemen hepsi Allah Resulü'nün Kur'an üzerinden inşa ettiği SALİM akıllı yerle bir etmiş, o aklın molozlarından ev yapmaya kalkışmışlardır. Yaptıkları ev üflesen yıkılacak şekilde her tarafı pespaye, neresinden tutarsan tut elinde kalacak şekildedir. Ne yağmurdan, ne rüzgârdan, ne yangından, ne selden ne de başka bir şeyden korumamaktadır. O evin içine girmek ve içinde bir yaşam oluşturmak son derece tehlikelidir. Tam tersi evin içi değil dışı daha korunaklıdır. Bu ahlaksız ulema (!) yaptıkları evin çürüklüğünde bir sorun görmezler ama oturlar rüzgârı, seli, depremi suçlu ilan ederler.

Bir mümin yaşadığı müddetçe rüzgârla, selle, yangınla, açlıkla, çoklukla, azlıkla, darlıkla, bollukla, kıtlıkla, sağlıkla, hastalıkla vs. vs. daima imtihan edilecektir. Bunlar karşısında içine girip sığınacağı, tehlikelerden bertaraf olacağı, kendini güvende hissedeceği tek yer KUR'ANIN İNŞA ETTİĞİ AKILDIR. Fakat akıllı inşa etmesi gereken Kur'an, ulemanın elinde şekilden şekle sokulmakta, her gelenin kendisine göre yer tayin ettiği bir nesne haline getirilmektedir.

Mümin açlığa gökten inen sofralarla değil, Yüce Allah'ın inşa ettiği akılla dayanacak veya çare bulacaktır. Hastalığa, bin kere okunan kelimeleri suya üflemeyle değil, o kelimelerin inşa ettiği akılla çare bulacaktır. İhtilaflara tepeden inen mucizevî bir bela ile değil, Kur'an'ın kelimeleri ile çözüm bulacaktır. Adaletsizliğe, kılıçla, kalaşnikofla, topla, tüfekte değil, herkesin kucaklamak için can atacağı Kur'an'ın ayetleri ile çözüm bulacaktır.

Ahlaksız ulema, Kur'an'ı insanlığın elinden almış, kendi hastalıklı akıllarının ürünü olan tefsir ve meallerini insanlığın eline hem de KUR'AN BU diyerek vermiş, insanlığı Yüce Allah'ın nurundan mahrum etmiştir.

Yüce Allah'ın kitabını (noktasız ve harekesiz olanı) kimse muhatap almasın diye, güya okuması kolay olsun diye binbir şekle sokmuş, insanları kendi elleri ile yaptıklarına inandırmıştır.

(Bakara 2/79 TEFSİR)

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

Fakat elleriyle kitap yazan, sonra geçici[1\*] bir çıkar için "Bu Allah katındandır!" diyenlerin çekeceği var. Hem yazdıklarından dolayı çekecekleri var hem de kazandıklarından dolayı çekecekleri var.

## Âl-i İmrân/78

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤْنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Ehl-i kitaptan bir gurup, okuduklarını kitaptan sanasınız diye kitabı okurken dillerini eğip бүkerler. Hâlbuki okudukları Kitap'tan değildir. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde: Bu Allah katındandır, derler. Onlar bile bile Allah'a iftira ediyorlar.

Bir de aklımızla dalga geçercesine ayetlere böyle mana verirler

ÂSİM'İN KENDİ ELİYLE YAZDIĞINI "BU ALLAH KATINDANDIR" DİYE SATMAKTAN UTANMAZLAR. Ama herkesten önce bu Allah katındandır dedikleri Âsım'ın kıraatine kendileri uymazlar.

Hepsi de biliyor, hepsi de çok çok iyi biliyor. Allah Resulü'ne verilenin "noktasız ve harekesiz" olduğunu. Onun üzerinde çalışma yapmaktan it gibi korkuyorlar. Onun temel alınmasından nefret ediyorlar.

Bir gün gelecek bunların hepsi aralarındaki tüm düşmanlıkları sonlandıracaklar. Cübbeli ile M.İ.'nin kol kola girip "noktasız ve harekesiz" Kur'an asıl olandır söylemine karşı el birliği ile mücadele ettiklerini göreceğiz. Diyanet ile SV'nin, Taslaman ile Sifil'in aynı safta ölümüne "Kur'an noktasız ve harekesiz olandır" söylemiyle mücadele edeceklerini göreceğiz. Şiiler ile Sünniler, Sünniler ile EDİP, Deaş ile tarikatçılar, selefiler ile reformistler kol kola girecek hepsi birden BUNLAR KUR'AN'IN GENETİĞİ İLE OYNUYOR diyecekler. Âsım kıraati Kur'an değildir diyen herkesi Allahuekber naraları ile ateşlerde yakacaklar, sonra kalkıp şükür namazı kılacaklar vesselam.